

U Zagrebu je, nakon duge i neizlječive bolesti, preminuo u pedesetoj godini poznati stručni i društvenopolitički radnik LJERKO ŠEGOVIĆ dipl. inž.

Po završetku osnovnog školovanja u rodnom mjestu Čazmi, završava Srednju poljoprivrednu školu u Križevcima. Kao mladi stručnjak radi najprije na dužnosti poljoprivrednog referenta u NOK-a Čazma, a kasnije kao direktor Poljoprivredne zadruge.

Želja za daljnjim usavršavanjem dovela ga je na Poljoprivredni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, koji uspješno završava. Odmah po završetku studija zapošljava se kao mladi inženjer s velikim entuzijazmom za mljekarstvo i s puno ambicijom da stečeno znanje prenese u praksu, u mljekarskoj industriji »ZDENKA«, Veliki Zdenci.

U »ZDENKI« je prošao sva radna mjesta od tehnologa do generalnog direktora. Na svim mjestima uspješno je obavljao povjerene zadatke, a na mjestu direktora do punog izražaja dolaze njegove sposobnosti vrsnog privrednika. Stoga je biran za zastupnika Privrednog vijeća Sabora SR Hrvatske, delegiran u Privrednu komoru, Udruženje mljekarske industrije Jugoslavije — »Mlekosim« i drugdje. Na čelu radnog kolektiva »ZDENKE« preveo je 8 plodonosnih godina, a potom prelazi u Zagrebačku mljekaru. Tu je kao direktor Centra za razvoj radio na čelu mnogobrojnog stručnog tima i time ugradio svoje široko znanje i stečena iskustva u brojne rekonstrukcije gradnje novih pogona za nove proizvode i njihovo oblikovanje, kao i u stvaranje humanijih odnosa među ljudima.

Pred kraj svog radnog i životnog vijeka, prelazi u projektnu organizaciju »Osnova« u Zagrebu, ali se ni tu ne odvajala od svoje mljekarske struke.

Već od svoje rane mladosti opredijelio se je za napredni omladinski pokret. Članstvom u SKOJ-u i SK iskazao je svoju opredjeljenost za socijalizam i samoupravljanje. Pripadao je generaciji mladih ambicioznih boraca za napredak i dobrobit ne samo svoje struke, nego i društva u cjelini. Vizionarski je skupljao znanja i novitete s područja mljekarstva iz cijelog svijeta i nesvjesno ih prenosio na mlađe suradnike, djelujući ne samo kao rukovodilac nego kao dobar učitelj.

Na tekovinama Titovog puta nalazio je u borbi za napredak iako krhko zdravlje — uvijek nove snage i stvaralačke energije.

Njegovi brojni prijatelji, drugovi i suradnici zadržat će ga u sjećanju kao cjelovitu, radnu i političku ličnost. Iako uvijek skroman i jednostavan na svakom je mjestu uzdizao ugled čovjeku, radniku i struci.

Njegov će nam svijetli lik ostati u trajnom sjećanju.